

LINH MỤC CÔNG GIÁO CẢN ĐẢM

- Thừa đồng chí Cha Sở, tôi có nhiệm vụ theo dõi ngài và báo cáo mọi sự cho đảng!

Đó là tựa đề câu chuyện tự thuật của một Linh Mục Slovak, trước kia thuộc Tiệp-Khắc.

Tôi là Linh Mục Công Giáo. Cho đến năm 1948, tôi phụ trách báo chí Công Giáo và hoạt động cho Công Giáo Tiến Hành. Năm đó đảng cộng sản Tiệp Khắc đảo chánh. Công an đến lục soát nhà xứ và bắt giam tôi. Họ tìm đủ mọi lý chứng để có thể tố cáo tôi về tội có liên lạc với ngoại quốc cũng như làm gián điệp cho Mỹ và cho Vatican.

Tuy nhiên, dù có mọi móc cách nào đi nữa họ vẫn không tìm ra một bằng chứng nhỏ để tố cáo tôi về tội này. Nhưng rồi sau cùng họ cũng tìm được, nhờ một sinh viên. Anh này thú nhận có quan hệ với tôi và tôi từng cản ngăn anh không được làm gián điệp, nếu không, tôi sẽ loại anh ra khỏi hội đoàn "Công Giáo Tiến Hành"!

Lời thú tội chỉ có thế, nhưng đủ để tôi bị bắt và bị kết án 7 tháng tù vì tội không tố cáo anh sinh viên này.

Hết hạn tù tôi được thả ra. Một thời gian sau tôi làm đơn xin hoạt động mục vụ trở lại và được chấp thuận. Tháng 9 năm 1949 tôi bắt đầu trông coi một xứ đạo nhỏ. Tôi hy vọng từ đây mình được yên thân làm việc tông đồ.

Nhưng thời thái bình không kéo dài lâu! Vào một buổi tối, tôi nghe tiếng đập ở cửa sổ. Tôi nghĩ ngay:

- Thôi rồi, mình lại bị bắt nữa!

Tiếng đập cửa vẫn tiếp tục, nhưng nhỏ chỉ đủ nghe. Tôi tự nhủ:

- Có lẽ ai đó đến mời mình đi kẻ liệt chăng?

Tôi tắt đèn, mở cửa sổ để nhìn ra ngoài. Thì ra đó là người thợ già trong xứ đạo. Ông cụ nói giọng van lơn:

- Xin Cha mở cửa cho con, con cần nói chuyện gấp với Cha.

Sau khi ngồi xuống ghế, ông cụ nhìn quanh quất rồi hỏi:

- Thừa Cha, có ai trong phòng không?

Tôi trả lời: - Không! Chỉ có tôi thôi!

Ông cụ bắt đầu:

- Thừa Cha, đáng lẽ con không được làm thế này vì rất nguy hiểm. Nhưng con mến Cha và thấy Cha chỉ làm sự lành cho giáo xứ cũng như cho gia đình con. Con có tất cả 7 đứa con. Đứa nào cũng mến Cha. Con là đảng viên cộng sản. Nhưng con cũng là tín hữu Công Giáo. Con chỉ ước mong giải phóng giới thợ thuyền và người nghèo nhưng không bao giờ muốn phá đổ Hội Thánh!

Tôi tiếp lời cụ già:

- Tôi rất hiểu lời ông nói. Tôi cũng xuất thân từ gia đình nghèo. Thân phụ tôi bị chết vì tai nạn lao động. Do đó tôi luôn cố gắng hết mình để giúp đỡ giới công nhân thợ thuyền.

Ông cụ đảng viên cộng sản của tôi nói tiếp:

- Chính vì thế mà con lên tới gặp Cha và cho Cha biết là đảng giao cho con trách nhiệm canh chừng, theo dõi Cha, đặc biệt là ghi chép cẩn thận các bài giảng của Cha để báo cáo cho đảng.

Tôi đáp:

- Tôi thành thật cảm ơn ông. Nhưng ông thấy đó, tôi đâu có bao giờ đề cập đến vấn đề chính trị. Dầu sao từ nay tôi sẽ cẩn thận hơn.

Ông cụ lại nói:

- Điều đáng lo là không phải chỉ mình con theo dõi Cha mà còn có một người khác nữa. Và con không biết người này là ai. Vì thế, nếu báo cáo của hai người không ăn khớp với nhau, thì chắc chắn sẽ có một người bị cảnh cáo. Xin Cha thông cảm và ý tứ. Bởi vì nếu con bị bắt thì 7 đứa con của con, ai sẽ chăm sóc chúng?

Dù cẩn thận hết sức, tôi vẫn bị bắt và bị đem đi học tập "tẩy não"! Nhưng dĩ nhiên là não của tôi rất khó tẩy, nên tôi cứ bị chuyển từ trại tù cải tạo này sang trại tù cải tạo khác. Sau cùng, nhờ ơn Chúa, tôi may mắn vượt trại giam và thoát khỏi "địa đàng hỏa ngục" của cộng sản vô thần Tiệp Khắc!

... "Ước chi ân tình và tín nghĩa chẳng hề lìa xa con, nhưng nên như vòng con đeo vào cổ và được con ghi khắc tận đáy lòng. Như vậy con sẽ được cả THIÊN CHÚA lẫn phàm nhân yêu thương và quý chuộng .. Hãy hết lòng tin tưởng vào THIÊN CHÚA, chớ hề cậy dựa vào hiểu biết của con. Hãy nhận biết THIÊN CHÚA trong mọi đường đi nước bước. Ngài sẽ san bằng đường nẻo con đi" (Sách Châm Ngôn 3,3-6).

(Cyril Slovák e Josef Inovecký, "Héros ou traitres", Roma 1976, trang 263-270)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt